31990L0415

PADOMES DIREKTĪVA
(1990. gada 27. jūlijs),
ar ko groza II pielikumu Direktīvai 86/280/EEK par emisiju robežvērtībām un kvalitātes mērķiem attiecībā uz dažām bīstamām vielām, kas iekļautas Direktīvas 76/464/EEK pielikuma I sarakstā

(90/415/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 130.s pantu,

ņemot vērā Padomes Direktīvu 76/464/EEK (1976. gada 4. maijs) par piesārņojumu, ko rada dažas bīstamas vielas, kuras novada Kopienas ūdens vidē ([1]), un jo īpaši tās 6. un 12. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([2]),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([3]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([4]),

tā kā, lai aizsargātu Kopienas ūdens vidi no piesārņojuma ar dažām bīstamām vielām, Direktīvas 76/464/EEK 3. pantā paredzēta iepriekšēju atļauju sistēma, kas nosaka emisijas standartus attiecībā uz to vielu izplūdēm, kas uzskaitītas minētās direktīvas pielikuma I sarakstā; tā kā tās pašas direktīvas 6. pantā paredzēts, ka tādiem emisijas standartiem nosaka robežvērtības un attiecībā uz ūdens vidi, ko ietekmē minēto vielu izplūdes, nosaka kvalitātes mērķus;

tā kā dalībvalstīm ir jāpiemēro robežvērtības, izņemot gadījumus, kad tās var izmantot kvalitātes mērķus;

tā kā Direktīva 86/280/EEK ([5]), kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 88/347/EEK ([6]), pēc Komisijas priekšlikumiem būs jāgroza un jāpapildina atbilstīgi zinātnes atziņu attīstībai galvenokārt attiecībā uz minēto vielu toksicitāti, noturību un akumulāciju dzīvajos organismos un nosēdumos vai gadījumā, ja uzlabosies labākie pieejamie tehniskie līdzekļi; tā kā šajā nolūkā ir jāparedz minētās direktīvas papildinājumi sakarā ar pasākumiem, kas attiecas uz citām bīstamām vielām, un II pielikuma satura grozījumi;

tā kā Direktīvas 86/280/EEK 5. pantā paredzēts, ka attiecībā uz dažiem vērā ņemamiem avotiem, kas izraisa piesārņojumu ar minētajām vielām, uz kuriem neattiecas Kopienas robežvērtības vai valstu emisijas standarti, jāizstrādā īpašas programmas, lai likvidētu piesārņojumu;

tā kā nelielas izplūdes, uz ko attiecas Direktīvas 86/280/EEK 5. panta noteikumi, būtu lietderīgi atbrīvot no Direktīvas 76/464/EEK 3. panta prasībām;

tā kā, pamatojoties uz Direktīvā 76/464/EEK noteiktajiem kritērijiem, uz 1–2-dihloretānu, trihloretilēnu, perhloretilēnu un trihlorbenzolu jāattiecina Direktīvas 86/280/EEK noteikumi,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Ar šo Direktīvas 86/280/EEK II pielikumu groza, kā izklāstīts šīs direktīvas pielikumā.

([1]) OV L 129, 18.5.1976., 23. lpp.
([2]) OV C 253, 29.9.1988., 4. lpp.
([3]) OV C 96, 17.4.1989., 188. lpp.
([4]) OV C 23, 30.1.1989., 4. lpp.
([5]) OV L 181, 4.7.1986., 16. lpp.
([6]) OV L 158, 25.6.1988., 35. lpp.

2. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības 18 mēnešu laikā pēc tās paziņošanas [1]. Par to dalībvalstis tūlīt informē Komisiju.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1990. gada 27. jūlijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

E. RUBBI

[1] Šī direktīva ir paziņota dalībvalstīm 1990. gada 31. jūlijā.

PIELIKUMS

DIREKTĪVAS 86/280/EEK II PIELIKUMA GROZĪJUMI

1. Aiz virsraksta pievieno šādus punktus:

"8. Attiecībā uz 1,2-dihloretānu (EDC)

9. Attiecībā uz trihloretilēnu (TRI)

10. Attiecībā uz perhloretilēnu (PER)

11. Attiecībā uz trihlorbenzolu (TCB)".

2. Pievieno šādu iedaļu:

VIII. **Īpaši noteikumi attiecībā uz 1,2-dihloretānu (EDC) (Nr. 59)** (*)

CAS — Nr. 107–06–2

(*) Direktīvas 86/280/EEK 5. pantu piemēro jo īpaši EDC, ko izmanto kā šķīdinātāju ārpus ražošanas vai pārstrādes vietas, ja gada izplūžu daudzums ir mazāks par 30 kg gadā. Šādas nelielas izplūdes var atbrīvot no Direktīvas 76/464/EEK 3. panta prasībām. Neskarot Direktīvas 86/280/EEK 5. panta 3. punktu, dalībvalstīm ir jāīsteno savas īpašās programmas ne vēlāk par 1993. gada 1. janvāri. Vienlaikus tām minētās programmas ir jāpaziņo Komisijai.

A daļa (59): emisijas standartu robežvērtības (1)

Rūpniecības uzņēmuma veids (2) (3)	Vidējā lieluma veids	Robežvērtības, izteiktas kā		Jāsasniedz atbilstība no
		svars (g tonnā) (4)	koncentrācija (mg litrā) (5)	
a) Tikai 1,2-dihloretāna ražošana (bez pārstrādes vai izmantošanas tajā pašā vietā)	Mēneša	4	2	1.1.1993.
		2,5	1,25	1.1.1995.
	Dienas	8	4	1.1.1993.
		5	2,5	1.1.1995.
b) 1,2-dihloretāna ražošana un pārstrāde vai izmantošana tajā pašā vietā, izņemot izmantošanu, kas turpmāk minēta e) punktā (6) (7)	Mēneša	12	6	1.1.1993.
		5	2,5	1.1.1995.
	Dienas	24	12	1.1.1993.
		10	5	1.1.1995.
c) 1,2-dihloretāna pārstrāde vielās, kas nav vinilhlorīds (8)	Mēneša	2,5	1	1.1.1993.
	Dienas	5	2	1.1.1993.
d) EDC izmantošana metālu attaukošanai (ārpus ražošanas vietas, kas minēta b) punktā) (9)	Mēneša	—	0,1	1.1.1993.
	Dienas	—	0,2	1.1.1993.
e) EDC izmantošana jonu apmaiņu ražošanā (10)	Mēneša	—	—	—
	Dienas	—	—	—

(1) Ievērojot EDC gaistamību un, lai nodrošinātu atbilstību Direktīvas 86/280/EEK 3. panta 6. punktam, ja izmanto procesu, kas iekļauj EDC saturošo notekūdeņu kratīšanu svaigā gaisā, dalībvalstīm no attiecīgajiem uzņēmumiem ir jāprasa, lai tiktu nodrošināta atbilstība robežvērtībām augstāk pret straumi; tiem jānodrošina, ka ir ņemti vērā visi ūdeņi, kas var būt piesārņoti.

(2) Attīrīta EDC ražošanas jauda iekļauj to EDC daļu, kas ar EDC ražošanas vienību saistītajā vinilhlorīda (VC) ražošanas vienībā nav šķēlusies un ir novadīta atpakaļ uzņēmuma EDC attīrīšanas nodaļā.
Ražošanas vai pārstrādes jauda ir jauda, ko atļāvusi vadība, vai, ja tādas atļaujas nav, lielākais daudzums, kas četru gadu laikā pirms atļaujas piešķiršanas vai pārskatīšanas saražots vai pārstrādāts gadā. Vadības atļautais daudzums nevar ievērojami atšķirties no faktiskās ražošanas.

(3) Ja izplūdes nepārsniedz 30 kg gadā, var ieviest vienkāršotu monitoringa procedūru.

(4) Šīs robežvērtības attiecas:

— uz tonnās izteiktu attīrīta EDC ražošanas jaudu a) un b) nozarēm,

— uz tonnās izteiktu EDC pārstrādes jaudu c) nozarei.
Tomēr b) nozares gadījumā, ja pārstrādes un izmantošanas jauda ir lielāka nekā ražošanas jauda, robežvērtības piemēro attiecībā pret kopējo pārstrādes un izmantošanas jaudu. Ja vienā vietā ir vairāki uzņēmumi, robežvērtības piemēro uzņēmumu kopumam.

(5) Neskarot I pielikuma A daļas 4. punktu, šīs koncentrāciju robežas attiecas uz šādiem standarttilpumiem:

— a) nozarei — 2 m^3 uz tonnu attīrīta EDC ražošanas jaudas,

— b) nozarei — 2,5 m^3 uz tonnu attīrīta EDC ražošanas jaudas,

— c) nozarei — 2,5 m^3 uz tonnu EDC pārstrādes jaudas.

(6) Robežvērtības ņem vērā visus difūzos iekšējos avotus un/vai EDC, ko izmanto kā šķīdinātāju rūpnieciskās ražošanas vietā; tas nodrošinās EDC izplūžu samazinājuma par vairāk nekā 99 %.
Tomēr, pateicoties labākās pieejamās tehnikas izmantojumam un tam, ka nepastāv difūzi iekšējie avoti, var sasniegt samazinājumu, kas pārsniedz 99,9 %.
Pamatojoties uz pieredzi, kas iegūta, piemērojot šos pasākumus, Komisija laikus iesniegs Padomei priekšlikumus par stingrāku robežvērtību piemērošanu no 1998. gada.

(7) Ja kāda dalībvalsts uzskata, ka EDC ražošanas apvienojums ar citu hlorēto ogļūdeņražu ražošanu ir iemesls tam, ka attiecībā uz kādu EDC ražošanas procesu nevar izpildīt šīs robežvērtības līdz 1993. gada 1. janvārim, tai par to jāpaziņo Komisijai pirms 1991. gada 1. janvāra. Ne vēlāk par 1993. gada 31. decembri Komisijai iesniedz EDC izplūžu samazināšanas programmu, kas dod iespēju sasniegt atbilstību šīm robežvērtībām līdz 1997. gada 1. janvārim. Vienlaikus no 1993. gada 1. janvāra ir jāsasniedz atbilstība šādām robežvērtībām:

— 40 g EDC uz tonnu attīrīta EDC ražošanas jaudas (mēneša un dienas vidējās vērtības).
Robežvērtības, kas izteiktas kā koncentrācija, aprēķina, pamatojoties uz ūdens tilpumu, ko novadījis attiecīgais uzņēmums vai uzņēmumi.

(8) Jo īpaši ir paredzēta šādu vielu ražošana: etilēndiamīns, etilēnpoliamīns, 1,1,1-trihloretāns, trihloretilēns un perhloretilēns.

(9) Šīs robežvērtības piemēro tikai uzņēmumiem, kuru gada izplūdes pārsniedz 30 kg gadā.

(10) Pašlaik nav iespējams pieņemt robežvērtības šai nozarei. Padome šādas robežvērtības pēc Komisijas priekšlikuma pieņems vēlākā posmā. Līdz brīdim, kad šādas robežvērtības tiks pieņemtas, dalībvalstis piemēros valstu emisijas standartus saskaņā ar I pielikuma A daļas 3. punktu.

B daļa (59): kvalitātes mērķi

Vide	Kvalitātes mērķi (µg litrā)	Jāsasniedz atbilstība no
Iekšējie virszemes ūdeņi Estuāra ūdeņi Iekšējie piekrastes ūdeņi, kas nav estuāra ūdeņi Teritoriālie ūdeņi	10	1.1.1993.

Komisija salīdzinās saskaņā ar Direktīvas 76/464/EEK 13. panta 1. punkta trešo ievilkumu veiktā monitoringa rezultātus ar mērķa koncentrāciju 2,5 µg litrā.

Līdz 1998. gadam Komisija pārskatīs kvalitātes mērķus, pamatojoties uz pieredzi, kas gūta, piemērojot šos pasākumus.

C daļa (59): mērīšanas standartmetode

1. Mērīšanas standartmetode, kas jāizmanto 1,2-dihloretāna klātbūtnes noteikšanai notekūdeņos un ūdens vidē, ir gāzu hromatogrāfija ar elektronu satveres detektoru pēc ekstrahēšanas ar piemērotu šķīdinātāju vai gāzu hromatogrāfija pēc izolēšanas adsorbcijas-desorbcijas (“*purge and trap*”) procesā un uztveršanas, izmantojot kriogēni dzesētu kapilāra uztvērēju. Noteikšanas robeža ir 10 µg litrā notekūdeņiem un 1 µg litrā ūdens videi.

2. Metodes ticamībai un precizitātei jābūt ± 50 % koncentrācijā, kas ir divreiz lielāka par noteikšanas robežu.

3. Dalībvalstis var noteikt EDC koncentrācijas attiecībā pret AOX, EOX vai VOX daudzumu ar nosacījumu, ka vispirms Komisija atbilstīgi tās prasībām ir pārliecināta, ka minētās metodes dod līdzvērtīgus rezultātus, un līdz laikam, kad būs pieņemta vispārēja direktīva par šķīdinātājiem.

   Attiecīgās dalībvalstis regulāri pārbauda sakarību starp EDC koncentrāciju un izmantojamo parametru.

IX. **Īpaši noteikumi attiecībā uz trihloretilēnu (TRI) (Nr. 121)** [1]

[1] Direktīvas 86/280/EEK 5. pantu piemēro jo īpaši trihloretilēnam, ko izmanto kā šķīdinātāju ķīmiskajā tīrīšanā, tauku vai smaržvielu ekstrahēšanā un metālu attaukošanā, ja gada izplūžu daudzumi ir mazāki par 30 kg gadā. Šādas nelielas izplūdes var atbrīvot no Direktīvas 76/464/EEK 3. panta prasībām. Neskarot Direktīvas 86/280/EEK 5. panta 3. punktu, dalībvalstīm ir jāīsteno savas īpašās programmas vēlākais līdz 1993. gada 1. janvārim. Tajā pašā laikā dalībvalstīm ir pienākums tās paziņot Komisijai.

CAS 79.01.6

A daļa (121): emisijas standartu robežvērtības [1]

Rūpniecības uzņēmuma veids [2]	Vidējā lieluma veids	Robežvērtības, izteiktas kā		Jāsasniedz atbilstība no
		svars (g tonnā) [3]	koncentrācija (mg litrā) [4]	
a) Trihloretilēna (TRI) un perhloretilēna (PER) ražošana	Mēneša	10	2	1.1.1993.
		2,5	0,5	1.1.1995.
	Dienas			
		20	4	1.1.1993.
		5	1	1.1.1995.
b) TRI lietošana metālu attaukošanai [5]	Mēneša		0,1	1.1.1993.
	Dienas		0,2	1.1.1993.

[1] Ņemot vērā trihloretilēna gaistamību un, lai nodrošinātu atbilstību Direktīvas 86/280/EEK 3. panta 6. punktam, ja izmantotais process iekļauj trihloretilēnu saturošu notekūdeņu kratīšanu svaigā gaisā, dalībvalstīm no attiecīgajiem uzņēmumiem ir jāprasa, lai atbilstība robežvērtībām tiktu nodrošināta augstāk pret straumi; tiem jānodrošina, ka ir ņemti vērā visi ūdeņi, kas var būt piesārņoti.

(2) Vienkāršotu monitoringa procedūru var īstenot, ja gada izplūdes nepārsniedz 30 kg gadā.

(3) TRI izplūžu robežvērtības a) nozarei attiecas uz kopējo TRI + PER ražošanas jaudu.
Esošiem uzņēmumiem, kas izmanto tetrahloroglekļa dehidrohlorēšanu, ražošanas jauda ir līdzvērtīga TRI — PER ražošanas jaudai, pieņemot, ka attiecība TRI — PER ir viena trešdaļa.
Ražošanas vai pārstrādes jauda ir jauda, ko atļāvusi vadība, vai, ja tādas atļaujas nav, lielākais daudzums, kas četru gadu laikā pirms atļaujas piešķiršanas vai pārskatīšanas saražots vai pārstrādāts gadā. Vadības atļautā jauda nevar ievērojami atšķirties no faktiskās ražošanas.

(4) Neskarot I pielikuma A daļas 4. punkta noteikumus, TRI robežkoncentrācijas ir attiecinātas pret šādiem standarttilpumiem:
— a) nozarei — 5 m^3 uz tonnu TRI + PER produkcijas.

(5) Šīs robežvērtības piemēro tikai rūpniecības uzņēmumiem, kuru gada izplūdes pārsniedz 30 kg gadā.

B daļa (121): kvalitātes mērķi

Vide	Kvalitātes mērķi (µg litrā)	Jāsasniedz atbilstība no
Iekšējie virszemes ūdeņi Estuāra ūdeņi Iekšējie piekrastes ūdeņi, kas nav estuāra ūdeņi Teritoriālie ūdeņi	10	1.1.1993.

Komisija salīdzinās saskaņā ar Direktīvas 76/464/EEK 13. panta 1. punkta trešo ievilkumu veiktā monitoringa rezultātus ar mērķa koncentrāciju 2,5 µg litrā.

Komisija līdz 1988. gadam pārskatīs kvalitātes mērķus, pamatojoties uz pieredzi, kas gūta, īstenojot šos pasākumus.

C daļa (121): mērīšanas standartmetode

1. Mērīšanas standartmetode, kas jāizmanto trihloretilēna (TRI) klātbūtnes noteikšanai notekūdeņos un ūdens vidē, ir gāzu hromatogrāfija ar elektronu satveres detektoru pēc ekstrahēšanas ar piemērotu šķīdinātāju.

   Noteikšanas robeža ir 10 µg litrā notekūdeņiem un 0,1 µg litrā ūdens videi.

2. Metodes ticamībai un precizitātei jābūt ± 50 % koncentrācijā, kas ir divreiz lielāka par noteikšanas robežu.

3. Dalībvalstis var noteikt TRI koncentrācijas attiecībā pret AOX, EOX vai VOX daudzumu ar nosacījumu, ka vispirms Komisija atbilstoši tās prasībām ir pārliecināta, ka minētās metodes dod līdzvērtīgus rezultātus, un līdz laikam, kad būs pieņemta vispārēja direktīva par šķīdinātājiem.

   Attiecīgās dalībvalstis regulāri pārbauda sakarību starp TRI koncentrāciju un izmantojamo parametru.

X. **Īpaši noteikumi attiecībā uz perhloretilēnu (PER) (Nr. 111)** (*)

CAS — 127–18–4

(*) Direktīvas 86/280/EEK 5. pantu piemēro jo īpaši perhloretilēnam, ko izmanto kā šķīdinātāju ķīmiskajā tīrīšanā, tauku vai smaržvielu ekstrahēšanā un metālu attaukošanā, ja gada izplūžu daudzumi ir mazāki par 30 kg gadā. Šādas nelielas izplūdes var atbrīvot no Direktīvas 76/464/EEK 3. panta prasībām. Neskarot Direktīvas 86/280/EEK 5. panta 3. punktu, dalībvalstīm ir jāīsteno savas īpašās programmas vēlākais līdz 1993. gada 1. janvārim. Tajā pašā dalībvalstīm ir pienākums tās paziņot Komisijai.

A daļa (111): emisijas standartu robežvērtības (1)

Rūpniecības uzņēmuma veids (2)	Vidējā lieluma veids	Robežvērtības, izteiktas kā		Jāsasniedz atbilstība no
		svars (g tonnā) (3)	koncentrācija (mg litrā) (4)	
a) Trihloretilēna (TRI) un perhloretilēna (PER) ražošana (TRI — PER procesi)	Mēneša	10	2	1.1.1993.
		2,5	0,5	1.1.1995.
	Dienas	20	4	1.1.1993.
		5	1	1.1.1995.
b) Tetrahloroglekļa un perhloretilēna ražošana (TETRA — PER procesi)	Mēneša	10	5	1.1.1993.
		2,5	1,25	1.1.1995.
	Dienas	20	10	1.1.1993.
		5	2,5	1.1.1995.
c) PER lietošana metālu attaukošanai (5)	Mēneša	—	0,1	1.1.1993.
	Dienas	—	0,2	1.1.1993.
d) Hlorfluoroglekļa ražošana (6)	Mēneša	—	—	—
	Dienas	—	—	—

(1) Ņemot vērā perhloretilēna gaistamību un, lai nodrošinātu atbilstību Direktīvas 86/280/EEK 3. panta 6. punktam, ja izmantotais process iekļauj perhloretilēnu saturošu notekūdeņu kratīšanu svaigā gaisā, dalībvalstīm no attiecīgajiem uzņēmumiem ir jāprasa, lai tiktu nodrošināta atbilstība robežvērtībām augstāk pret straumi; tiem jānodrošina, ka ir ņemti vērā visi ūdeņi, kas var būt piesārņoti.

(2) Vienkāršotu monitoringa procedūru var ieviest, ja gada izplūdes nepārsniedz 30 kg gadā.

(3) Attiecībā uz a) un b) nozarēm PER izplūžu vērtības attiecas vai nu uz kopējo TRI + PER ražošanas jaudu, vai arī uz kopējo TETRA + PER ražošanas jaudu.
Ražošanas vai pārstrādes jauda ir jauda, ko atļāvusi vadība, vai, ja tādas atļaujas nav, lielākais daudzums, kas četru gadu laikā pirms atļaujas piešķiršanas vai pārskatīšanas saražots vai pārstrādāts gadā. Vadības atļautā jauda nedrīkst ievērojami atšķirties no faktiskās ražošanas.

(4) Neskarot I pielikuma A daļas 4. punkta noteikumus, PER robežkoncentrācijas ir attiecinātas pret šādiem standarttilpumiem:
— a) nozarei — 5 m^3 uz tonnu TRI + PER produkcijas,
— b) nozarei — 2 m^3 uz tonnu TETRA + PER produkcijas.

(5) Šīs robežvērtības piemēro tikai rūpniecības uzņēmumiem, kuru gada izplūdes pārsniedz 30 kg gadā.

(6) Pašlaik nav iespējams pieņemt robežvērtības šai nozarei. Padome tās pieņems vēlākā laika posmā pēc Komisijas priekšlikuma. Starplaikā dalībvalstis piemēros valstu emisijas standartus saskaņā ar I pielikuma A daļas 3. punktu.

B daļa (111): kvalitātes mērķi

Vide	Kvalitātes mērķi (µg litrā)	Jāsasniedz atbilstība no
Iekšējie virszemes ūdeņi Estuāra ūdeņi Iekšējie piekrastes ūdeņi, kas nav estuāra ūdeņi Teritoriālie ūdeņi	10	1.1.1993.

Komisija salīdzinās saskaņā ar Direktīvas 76/464/EEK 13. panta 1. punkta trešo ievilkumu veiktā monitoringa rezultātus ar mērķa koncentrāciju 2,5 µg litrā.

Līdz 1998. gadam Komisija pārskatīs kvalitātes mērķus, pamatojoties uz pieredzi, kas gūta piemērojot šos pasākumus.

C daļa (111): mērīšanas standartmetode

1. Mērīšanas standartmetode, kas jāizmanto perhloretilēna (PER) klātbūtnes noteikšanai notekūdeņos un ūdens vidē, ir gāzu hromatogrāfija ar elektronu satveres detektoru pēc ekstrahēšanas ar piemērotu šķīdinātāju.

   Noteikšanas robeža ir 10 µg litrā notekūdeņiem un 0,1 µg litrā ūdens videi.

2. Metodes ticamībai un precizitātei jābūt ± 50 % koncentrācijā, kas ir divreiz lielāka par noteikšanas robežu.

3. Dalībvalstis var noteikt PER koncentrācijas attiecībā pret AOX, EOX vai VOX daudzumu ar nosacījumu, ka vispirms Komisija atbilstoši tās prasībām ir pārliecināta, ka minētās metodes dod līdzvērtīgus rezultātus, un līdz laikam, kad būs pieņemta vispārēja direktīva par šķīdinātājiem.

   Attiecīgās dalībvalstis regulāri pārbauda sakarību starp PER koncentrāciju un izmantojamo parametru.

XI. **Īpaši noteikumi attiecībā uz trihlorbenzolu** (*)**(TCB) (117, 118)** (**)

(**) Direktīvas 86/280/EEK 5. pantu piemēro jo īpaši TCB, ko izmanto kā šķīdinātāju vai kā krāsvielu nesēju tekstilrūpniecībā, vai kā sastāvdaļu transformatoru eļļās, līdz tam laikam, kad šajā jautājumā būs īpaši Kopienas tiesību akti. Neskarot 5. panta 3. punktu, dalībvalstīm ir jāīsteno savas īpašās programmas vēlākais līdz 1993. gada 1. janvārim. Tajā pašā laikā dalībvalstīm ir pienākums tās paziņot Komisijai.

(**) TCB var būt sastopams kā viens no šādiem trim izomēriem:

— 1,2,3-TCB – CAS 87/61–6

— 1,2,4-TCB – CAS 120–82–1 (Nr. 118 EEK sarakstā)

— 1,3,5-TCB – CAS 180–70–3.

Tehniskais TCB (EEK saraksta Nr. 117) ir šo trīs izomēru maisījums, kurā 1,2,4-TCB ir pārsvarā, un maisījums var saturēt arī nedaudz di- un tetrahlorbenzola.

Katrā gadījumā šie noteikumi attiecas uz kopējo TCB (trīs izomēru summu).

A daļa (117, 118): emisijas standartu robežvērtības

Standstill: Nav pieļaujami, ka tieši vai netieši laika gaitā jūtami pieaugtu piesārņojums, ko rada TCB izplūdes un kas ietekmē koncentrācijas nosēdumos un/vai gliemjos, un/vai gliemenēs, un/vai zivīs.

Rūpniecības uzņēmuma veids	Vidējā lieluma veids	Robežvērtības, izteiktas kā		Jāsasniedz atbilstība no
		svars (g tonnā) (1)	koncentrācija (mg litrā) (2)	
a) TCB ražošana, dehidrohlorējot HCH, un/vai TCB pārstrāde	Mēneša	25	2,5	1.1.1993.
		10	1	1.1.1995.
	Dienas	50	5	1.1.1993.
		20	2	1.1.1995.
b) Hlorbenzolu ražošana un/vai pārstrāde, hlorējot benzolu (3)	Mēneša	5	0,5	1.1.1993.
		0,5	0,05	1.1.1995.
	Dienas	10	1	1.1.1993.
		1	0,1	1.1.1995.

(1) TCB (trīs izomēru summas) izplūžu robežvērtības ir norādītas:

— a) nozarei — attiecībā pret kopējo TCB ražošanas jaudu,

— b) nozarei — attiecībā pret mono- un dihlorbenzolu kopējo ražošanas vai pārstrādes jaudu.

Ražošanas vai pārstrādes jauda ir jauda, ko atļāvusi vadība, vai, ja tādas atļaujas nav, lielākais daudzums, kas četru gadu laikā pirms atļaujas piešķiršanas vai pārskatīšanas saražots vai pārstrādāts gadā. Vadības atļautā jauda nedrīkst ievērojami atšķirties no faktiskās ražošanas.

(2) Neskarot I pielikuma A daļas 4. punkta noteikumus, robežkoncentrācijas ir attiecinātas uz šādiem standarttilpumiem:
— a) nozarei — 10 m^3 uz tonnu ražota vai pārstrādāta TCB,
— b) nozarei — 10 m^3 uz tonnu ražota vai pārstrādāta mono- vai dihlorbenzola.

(3) Esošajiem uzņēmumiem, kuri novada mazāk par 50 kg 1995. gada 1. janvārī, robežvērtības, attiecībā uz ko līdz minētajai dienai jāsasniedz atbilstība, ir vienādas ar pusi no robežvērtībām, attiecībā uz ko atbilstība ir jānodrošina no 1993. gada 1. janvāra.

B daļa (117, 118): kvalitātes mērķi

Standstill: Nav pieļaujami, ka laika gaitā jūtami pieaugtu TCB koncentrācijas nosēdumos un/ vai gliemjos, un/vai gliemenēs, un/vai zivīs.

Vide	Kvalitātes mērķi (μg litrā)	Jāsasniedz atbilstība no
Iekšējie virszemes ūdeņi Estuāra ūdeņi Iekšējie piekrastes ūdeņi, kas nav estuāra ūdeņi Teritoriālie ūdeņi	0,4	1.1.1993.

Komisija salīdzinās saskaņā ar Direktīvas 76/464/EEK 13. panta 1. punkta trešo ievilkumu veiktā monitoringa rezultātus ar mērķa koncentrāciju 0,1 μg litrā.

Līdz 1998. gadam Komisija pārskatīs kvalitātes mērķus, pamatojoties uz pieredzi, kas gūta piemērojot šos pasākumus.

C daļa (117, 118): mērīšanas standartmetode

1. Mērīšanas standartmetode, kas jāizmanto trihlorbenzola (TCB) klātbūtnes noteikšanai notekūdeņos un ūdens vidē, ir gāzu hromatogrāfija ar elektronu satveres detektoru pēc ekstrahēšanas ar piemērotu šķīdinātāju. Noteikšanas robeža ir 1 μg litrā notekūdeņiem un 10 ng litrā ūdens videi.

2. Mērīšanas standartmetode, kas jāizmanto TCB noteikšanai nosēdumos un organismos, ir gāzu hromatogrāfija ar elektronu satveres detektoru pēc piemērotas parauga sagatavošanas. Noteikšanas robeža katram izomēram atsevišķi ir 1 μg/kg sausas vielas.

3. Dalībvalstis var noteikt TCB koncentrācijas attiecībā pret AOX vai EOX daudzumu ar nosacījumu, ka vispirms Komisija atbilstoši tās prasībām ir pārliecināta, ka minētās metodes dod līdzvērtīgus rezultātus, un līdz laikam, kad būs pieņemta vispārēja direktīva par šķīdinātājiem.

   Attiecīgās dalībvalstis regulāri pārbauda sakarību starp TCB koncentrāciju un izmantojamo parametru.

4. Metodes ticamībai un precizitātei jābūt ± 50 % koncentrācijā, kas ir divreiz lielāka par noteikšanas robežu.